

Ružencová Panna Mária

7. októbra a vlastne po celý tento mesiac si spomíname na Ružencovú Pannu Máriu. Ako vznikla táto spomienka? Počas pontifikátu dominikána, pápeža sv. Pia V. (1566-1572), ktorý bol mužom modlitby, sa stala udalosť, ktorá mala pre Cirkev a celý západ veľký a rozhodujúci význam. V tomto čase bol západ politicky roztrieštený a ohrozovaný Turkami. Turci si chceli vydoberať celý kresťanský západ a tak rozšíriť islam. Sultánova námorná flotila už zabrala viac gréckych ostrovov a cez Maltu, Sicíliu a Neapol chcel sultán obsadiť Stredozemné more. Pápež Pius V. sa v tejto ťažkej situácii snažil zjednotiť medzi sebou znepriatelených kresťanských veliteľov, aby sa postavili proti tureckému útoku. Velenie kresťanskej flotily bolo odovzdané synovi rakúskeho cisára, admirálovi Juanovi. Medzitým pápež prosil všetkých kresťanov, zvlášť bratstvo sv. ruženca v Ríme, aby sa v tejto preťažkej situácii spolu s ním modlili ruženec na úmysel víťazstva kresťanských vojsk s pomocou Panny Márie. Hovorí sa, že pápež daroval vojacom ruženec. Admirál Doria mal na palube svojej lode kópiu obrazu Panny Márie Guadalupskej. Svetoznáma námorná bitka sa nakoniec uskutočnila 7. októbra 1571. Vo vojne bojovalo 500 lodí a 170 000 vojakov. Niektorí svedkovia tohto boja hovorili, že na kresťanských lodiach bolo vidieť vztýčené kríže. Don Juan si ako prvý kľakol pred krížom a pokorne prosil Boha o záchranu a pomoc. Ostatní vojaci nasledovali príklad svojho admirála. Počas ťažkého niekoľkohodinového boja bolo zničených 282 mohamedánskych lodí, a 117 ich bolo zajatých. Tiež bolo oslobodených 12 000 kresťanských otrokov, ktorí slúžili Turkom ako veslári. Turecká flotila, ktorá bola dovtedy neporaziteľná, utrpela veľkú porážku a Európa bola zachránená pred islamom. Správa o víťazstve kresťanských vojsk prišla k pápežovi až o dva týždne. On však ňou nebol vôbec prekvapený. Už v hodine víťazstva radostne povedal: „Naša kresťanská flotila v tejto hodine zvíťazila nad Turkami. Poďakujme sa Pánovi!“ Určil, aby sa od toho dňa každú prvú októbrovú sobotu slávil sviatok „Panny Márie víťaznej“. O dva roky neskôr jeho nástupca

pápež Gregor XIII. pozmenil názov tohto sviatku na „Slávnosť svätého ruženca.“ Pápež Klement XI. rozšíril ružencovú slávnosť na celú Cirkev.

Matka Božia prostredníctvom svojej ochrany a modlitby svätého ruženca veriacich zachránila Európu pred mohamedánmi. I my môžeme touto modlitbou prosiť Pána Ježiša, najmä v beznádejných situáciách o vypočutie konkrétnych prosieb. K tejto mocnej a účinnej modlitbe, pri ktorej rozjímame nad udalosťami z Ježišovho života, nás povzbudzujú mnohí svätí. Je aktuálna i dnes.

Svätý Ľudovít Mária Grignon z Montfortu (1673-1716): „*Mária je najrýchlejšia cesta k Ježišovi! Modlite sa denne ruženec...! Nič neposilňuje Božie kráľovstvo v našom vnútri viac ako rozjímavá modlitba ruženca.*“

Sv. Páter Pio (1887-1968): „*Milujte Pannu Máriu a starajte sa o to, aby bola milovaná. Stále sa modlite ruženec.*“

Sv. Klement Mária Hofbauer (1751-1820): „*Ruženec je moja knižnica, pretože táto jednoduchá modlitba s rozjímajúcimi sa podobá knižnici, v ktorej je mnoho tisíc kníh o tajomstvách viery. Modlitbou ruženca som dosiahol všetko, čo som si prial, najkrajšie obrátenia.*“

Istý šľachtic, Roberto d'Azelio, sa pýtal don Bosca, prečo toľko stráca čas týmito dlhými modlitbami, vyslovovaním 50-tich Zdravas' Mária. Podľa neho mal túto nudnú modlitbu don Bosco zrušiť. Ale svätý mu odpovedal: „*Na tejto modlitbe spočíva celé moje dielo! Radšej by som sa zriekol mnohých, dokonca dôležitých vecí, a keby to bolo nutné, dokonca aj vášho tak cenného priateľstva, ale nikdy nie modlitby ruženca.*“

Panna Mária, ktorá sa predstavila vo Fatime ako kráľovná ruženca, odpovedala 19. augusta 1917 Lucii na otázku, čo si od nej žiada: „*Chcem, aby ste trinásteho i naďalej chodili do Cova da Iria až do októbra, a aby ste sa denne modlili ruženec... Vedzte, že mnohí idú do pekla, lebo nikto sa za nich nemodlí a neprináša obety.*“

Preto prosíme i my našu Nebeskú Matku, aby nás stále ochraňovala a vyučovala nás, aby sme boli poslušní a verní jej Synovi, nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi.

Ružencová Panna Mária

*Spievajme Panne vznešenej,
čo mala chvíle radostné, tej,
čo trpela bolestne
a má odmeny slávnostné.*

*Zdravas' buď, plná radosti,
v počatí Syna, v návšteve,
v pôrode, obetovaní,
v nájdení — v šťastnom úsmevе.*

*Zdravas' buď, plná bolesti:
krvou sa potí Syn, vzdychá;
s ním cítiš biče, trnie, kríž
i meč, čo srdce preniká.*

*Zdravas' buď, matka Víťaza:
vstal z mŕtvych, vstúpil do neba,
Ducha nám zoslal, teba vzal
a korunoval, Kráľovná.*

*Národy, poďte, zbierajte
si ruže z týchto tajomstiev
a vite vence Márii, tej
Matke lásky krásnej.*

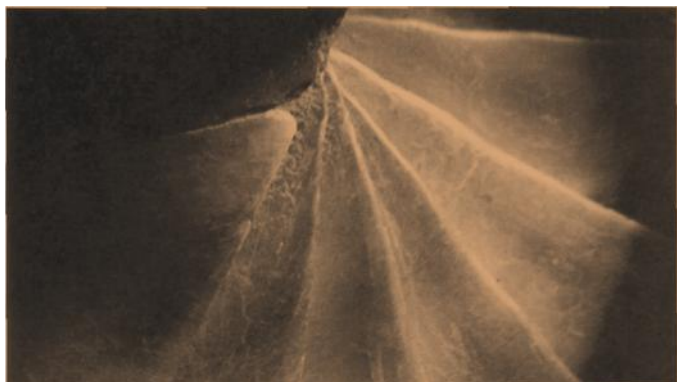
*Ježišu, z Panny zrodený,
sláva ti, Bože útechy;
Otcovi, Duchu Svätému
nech sa česť vzdáva naveky.
Amen.*

Ak ostanete v mojom slove

(Jn 8,31-42)

„Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí... Každý, kto pácha hriech, je otrok... Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní...“

Z nevedomosti sa človek nikdy nedostane sám. Bez učiteľov by boli žiaci bezmocní. Najmä ak ide o hlboké pravdy bytia a žitia a o žiakov s rozsiahlym poškodením rozumových, vôľových a citových schopností. Hlúpa otupenosť hriechom vedie len k novým hriechom. Ako sa užívaním drogy nikto nedostane z jej závislosti. Pán chce - lebo jedine on aj skutočne môže - zbaviť nás príčiny toho, prečo sebe a blíznym tak nerozumne sťažujeme a ničíme život. Stať sa naozaj učeníkom neznačí len formálne sa „zapísať do Ježišovej školy“, ako hovorí obľúbená fráza. Znamená to kráčať jeho „cestou svetla“, „zotrvať v učení“, teda byť v neustálom vnútornom priateľskom dialógu s tým, ktorý je Cesta, Pravda a Život. Zotrvať v učení znamená „uchovávať ho vo svojom srdci“ a vo vytrvalosti prinášať úrodu. Pravda oslobodzuje, pravdu potrebujeme, ale vo svojej slepote nie sme ju schopní spoznať. Kto je v tme, ani nevidí, o čo prichádza... Len Syn nás môže skutočne a všestranne oslobodiť a viesť do svojho života v Otcovi.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Spomienka Ružencovej Panny Márie:

V piatok 7. októbra slávime spomienku na Ružencovú Pannu Máriu.

Pozývam mladých a deti predmodlievať sa sv. ruženec.

Prvý piatok v mesiaci:

V tomto týždni je prvý piatok v mesiaci. Možnosť sv. spovede je podľa ďalej uvedeného rozpisu.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí:

V nedeľu 9. októbra po skončení druhej sv. omše (asi okolo 12:00 hodine) bude stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí. Účasť aspoň jedného rodiča je veľmi potrebná!

Duchovný hlad

Prečo sme takí ľahostajní k veľkosti nebeského pokrmu, ktorý nám Boh ponúka? Ježiš hovorí o chlebe života a my sme z neho urobili odmenu zbožných duší, možno aj niečo na spôsob kaviáru po dobrej večeri, ktorý môžem ale nemusím mať; veď predsa s Bohom môžem žiť aj inak.

Pravda, je možné prijímať duchovne, ako to robia mnohí vo väzení a inde. Žijú však s Bohom „skutočne“, keď nepociťujú hlad po chlebe života? Je teda možné žiť, a pritom nejesť? Keď pol dňa nejeme, žalúdok sa ozýva a celí nervózni snoríme v komore a v chladničke. A keby sme nejedli týždeň, zabudneme na svoju výchovu a budeme sa biť o kus suchého chleba.

Ježiš vo svätostánku nie je preto, aby sme ho uchovávali v zlate, ale aby sme sa ním duchovne sýtili. Pri dožinkách síce vezú prvý chlieb z úrody na ozdobenom voze, ale dobre vedia, že chlieb tu nie je preto, aby sa vozil, ale aby sa zjedol. Až nám dôjde, aký veľký dar Božej blízkosti máme v Eucharistii, nebudeme sa tak ľahkomyselne Pánovmu stolu vzdávať.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 27. týždni Cezročného obdobia - (C)

3.X. pondelok *spovedanie 17:15 - 18:00*

18:00 Za † Antona Vavrinčíka a rodičov

4.X. utorok *spovedanie 17:15 - 18:00*

18:00 Za † Alojza a Irenu Hajičkových a zaťov

5.X. streda

18:00 **Svätá omša v Štefanovej**

6.X. štvrtok *spovedanie 16:30 - 18:00*

18:00 Za † rodičov Fajkusových a ich deti

7.X. piatok *spovedanie 16:00 - 18:00 – Prvý piatok*

18:00 Za † Antona a Brigitu Mruškovičových

8.X. sobota

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

Upratovanie kostola: 229 - 253

9.X. Dvadsať ôsma nedeľa Cezročného obdobia- C

08:00 Na úmysel

Lektori: Vráblová M., Macáková E.

11:00 Za farníkov

Lektori: Pešková E., Radakovičová J.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

3.X. pondelok Sv. Maximián, biskup

4.X. utorok Sv. František Assiský – Sp

5.X. streda Sv. Placid, mních

6.X. štvrtok Sv. Bruno, kňaz - Esp

7.X. piatok Ružencová Panna Mária – Sp – Prvý piatok

8.X. sobota Sv. Pelágia, panna a mučenica

Pokrstenie Ježiša

„Vtedy Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján mu odporoval a hovoril: ‚Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?‘ Ježiš mu však povedal: ‚Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.‘ Potom mu už neodporoval“ (Mt 3, 13 - 15).

I. Duša moja, rozjímaj o tomto veľkom prejave pokory svojho Boha a Pána. Ježiš opúšťa Galileu a odchádza k rieke Jordán, kde pôsobí jeho predchodca Ján. Tam sa dáva pokrstiť ako hriešnik, aby nám všetkým ukázal postoj pokánia. Ponižil sa pred Bohom Otcom a chcel, aby sme ho aj my považovali za človeka - hriešnika. On, Stvoriteľ a Pán, sa dáva pokrstiť svojim stvorením.

Pozri, ako Ján Krstiteľ vyjadruje svoj údiv a hlbokú poníženosť a zdráha sa vykonať túto službu. Pri pohľade na nekonečnú Čistotu, na svojho Boha a Pána, ktorý ho žiada o krst pokánia, zmätene vraví: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“

Láska môjho srdca, ty však neustupuješ. Vravíš, že spravodlivosť si vyžaduje, aby si bol obmytý krstom pokánia. Čo za spravodlivosť ťa núti dať sa pokrstiť? Nie je to skôr tvoja nesmierna láska, ktorou miluješ človeka? Prečo chceš posvätiť krstnú vodu a ukázať sa svojmu Otcovi v rúchu hriešnika? Prečo chceš, aby ťa ľudia považovali za kajúcnika? Robíš to preto, aby si ma vodou svojej milosti obmyl z mojej nečistoty, špiny a pýchy.

Zato ja, hoci som hriešna, chcem, aby ma považovali za spravodlivú. Nedokážem sa pokoriť. Utekám pred ponížením, a to aj napriek tomu, že vidím, ako ty, najvyššia svätosť, skrývaš svoju nekonečnú veľkosť a prichádzaš odetý do tela hriešnika.

Môj Pane, ďakujem ti za to, že si sa pokoril namiesto mňa a že si svojim ponížením splatil dlh mojich vín a mojej pýchy, ktorými som urazila Boha. Ďakujem ti, že si to urobil aj napriek tomu, že ja sa nedokážem pokoriť.

II. Rozjímaj o tom, že Pán priniesol z neba na zem božskú čnosť pokory a tak sa stal vzorom kresťanskej dokonalosti.

V Starom zákone nenájdeme nijakého svätca, ktorý by dosiahol podobnú dokonalosť. Takáto pokora sa nepraktizovala nikde na svete. Pán prišiel z neba, aby nás ju naučil, pretože človek sa nakazil smrteľným jedom dávneho hada, ktorý svojou domýšľavou pýchou otrávil celú ľudskú prirodzenosť.

Pozri, ako sa nepoškvrnený Baránok skrze svoju obdivuhodnú poníženosť stáva protijedom a účinným liekom, ktorý uzdraví smrteľnú chorobu ľudského ducha. Zamysli sa, či využívaš tento blahodarný liek, aby si sa vyliečila zo svojej pýchy. Pouvažuj, ako praktizuješ túto veľkú čnosť. Napodobňuješ svojho Učiteľa a Pána, ktorý ti ju zanechal ako testament na konci svojho života, keď umyl nohy apoštolom a medzi nimi aj Judášovi, ktorý ho potom

zradil? Takto ti vysvetlil, aby si aj ty robila podobne, ako urobil on. Akoby ti povedal: „Rovnako ako som sa ja počas celého svojho života ustavične ponížoval, máš sa ponížovať aj ty, a to vo všetkom a pri každej príležitosti.“

Drahý kresťan, nezabúdaj, že ak nevstúpiš do pokory nášho Pána Ježiša Krista, nikdy nedosiahneš opravdivú kresťanskú dokonalosť a Boh ťa nebude môcť zaplaviť svojím svetlom. A ak si sa v minulosti previnil voči tejto čnosti, teraz sa rozhodni kráčať v šľapajach svojho milovaného Učiteľa a Pána a rýchlo dôjdeš do vytúženého prístavu dokonalosti.

Pros Ježiša, Učiteľa pokory, aby ti túto čnosť vyprosil od Boha, svojho a tvojho Otca, ktorý potom bude na teba hľadieť ako na svoje milované dieťa.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

Múdrosť z pamätníka

Radosť ktorú rozdáваме, žiari späť do vlastného srdca.

Keď istá reportérka navštívila slávnú parížsku šansonierku Yvette Guilbertovú, očakávala, že sa k nej bude nervózne a podráždene správať, že ju bude pokladať za nudné, nevyhnutné zlo. Stalo sa však niečo celkom iné. Reportérka spomína: „Už po prvých piatich minútach som mala pocit, akoby na mňa bola po celý svoj život čakala.“

Možno bola slávna speváčka aj diplomatická herečka. No človek predsa len u svojho partnera vycíti, či je jeho záujem skutočný alebo predstieraný, a reportérka by sa nedala len tak ľahko oklamať. Áno, sú ľudia, ba často sú to tí najväčší zaneprázdnení a svetoznámi, ktorí vedia počúvať s takou naozajstnou účasťou, s takým živým záujmom, že sa im bez okolkov a obáv otvoríme. Človek cíti: tomuto som sympatický - a hneď sa medzi nimi vytvorí srdečná dôvera.

Ale sú aj takí ľudia, s ktorými človeku nikdy nie je teplo pri srdci. Vychádza z nich odmietavý chlad, ktorý mrazí, a my sa uzatvárame takrečeno až po okraj vyhrnutého kabátového goliera.

Všetci chcú byť pochopení, ale kto je ochotný chápať? Všetci chcú mať priateľov, ale kto je ochotný byť priateľom? Preto všetko záleží na tom, aby sme sa ako prví odvážili dávať, uznávať, chápať, vyžarovať sympatie.

Kedysi si najmä mladé dievčatá zakladali pamätníky • veršíkmi a kvetinkami a do nich sa písali verše, ktoré ani dnes nestratili na aktuálnosti:

„Keď chceš byť v živote šťastný, prispievaj k šťastiu druhých, lebo radosť, ktorú dávame, žiari späť do vlastného srdca.“

*Najlepšie môžeme napredovať v cnostiach tak, že vytrváme vo svätej veselosti.
Veselí ľudia sa v duchovnom živote dostanú vždy ďalej ako smutní.*

Sv. Filip Neri

Max Rosler „Skoré uzdavenia“

Omamujúca májovou vôňou

Májová príroda je u nás nielen najkrajšia, ale aj najvoňavejšia. Kvetky všetkých možných druhov rozvoniavajú doširokaďaleka. Počas mája preto rád denne nechávam vystavovať svoj organizmus voňavej terapii lesných a lúčnych zátiší. Hlboké nádychy zmesi všakovakých vôní majú priam liečivé účinky najmä na čuchové zmysly môjho organizmu. Pričuchnutie ku konvalinke možno prirovnať k nadprirodzenému zážitku, k dotyku s nebesami.

Liečivý účinok májovej aromaterapie navyše umocňuje vnem vtáčieho spevu, ktorý býva v tomto období tiež najintenzívnejší.

Vzájomná kombinácia týchto dvoch májových prírodných javov sa pozitívne odzrkadľuje na mimoriadne priaznivom zdravotnom stave môjho organizmu. Intenzívna vôňa kvetov v kombinácii s ľubozvučným spevom vtákov predstavuje najúčinnější liečivý prostriedok na ubolené vnútro človeka, ktoré zázračne zbavuje napätia a stresu.

Keď na sklonku mája sýtozelenú trávu na holiach Veľkej Fatry vyzdobia snehobiele kvietky veternice narcisokvetej, pod klenbou blankytných nebies si pripadáam, akoby som sa ocitol v predsieni nebeského raja, v ktorej sa predomnou rozvinul nedozerný koberec. Prechádzka po tomto koberci utkanom zo stebiel trávy a kvietkov veterníc ma privedie priamo do nebeskej vlasti.

Čo viac si môže obyčajný smrteľník želať na tomto pozemskom svete, keď mu je Stvoriteľom dovolené čo i len na krátku chvíľku nazrieť do zátišia nebeského raja?

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Zamyslenia

Znaky nežnosti nás premenia

Často počujeme výzvu angažovať sa v oblasti kresťanskej lásky. Žiaľ, zvykli sme si na tieto a im podobné výrazy a už nám takmer nič nehovorí. Kážeme úprimne a aj správne: Boh je láska. Pre človeka dnešných dní však tento pojem stráca na hodnote.

Aby sme sa nadchli pre lásku, urobme ju aspoň trochu zrozumiteľnejšou. Dovoľte mi určitú zámenu slov. Bude

azda lepšie na označenie lásky - aspoň v tejto úvahe - použiť slovo „nežnosť“. Nie, nebojte sa! Nezmenšíme hodnotu, ani intenzitu či príťažlivosť lásky, len ju bližšie znázorníme, zviditeľníme.

Ľudia našich čias - aj keď sa nachádzame v pretechnizovanom prostredí automatizácie či bezduchých robotov - túžia po prejavoch lásky, ktorú ľudsky a osobne cítia, ktorej sa môžu dotknúť, ktorá je presvedčivá.

Naozaj! Pred časom sa kňaza na hodine prípravy k prvému svätému prijímaniu opýtalo osemročné dievča: „Budete v spovednici vždy taký milý, alebo iba teraz, keď sme boli na prvej svätej spovedi? Aj neskôr, keď už budeme veľkí?“ Iste, na niečo veľmi dôležité ma to dievča upozornilo. Zároveň mi to vždy prichádza na myseľ, keď vykonávam túto neľahkú formu kňazskej služby - hovorí kňaz.

Nemá azda Sväté písmo pripravenú nejakú odpoveď na hlad po nežnosti, ktorá dnes tak ako vždy v medziľudských vzťahoch chýba a po ktorej túžia najmä mladí ľudia? Ale áno.

Keď Ježiš kladie na deti ruky, dosvedčuje svoju hlbokú náklonnosť k „maličkým“, k tým, ktorých ľudia tak ľahko prehliadnu, ktorých si však „veľký“ Boh vyvolil pred stvorením sveta. S akou nežnosťou sa skláňa k malomocným či k porazenému?! Koľko konkrétnej lásky prejavil pri pohľade na verejného hriešnika Zacheja či Léviho?! S akou mužnou a múdrou jemnosťou napomína Ježiš farizejov, ktorí mu privádzajú cudzoložnú ženu, aby ju odsúdil: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň! (porov. Jn 8, 7). Jeho postoj zaráža, aby sa zobudili, a žena, ktorá v srdci ľutuje svoj hriech a je odsúdená na smrť, počuje nežné slová, ktoré dávajú šancu začať nový život: „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš!“ (Jn 8, 11). Ešte aj vtedy, keď nesie kríž, obracia sa nežne na plačúce ženy a utešuje ich. A jedny z posledných slov umierajúceho Ježiša nie sú plné rezignácie alebo nenávisť, ale sú plné nesmiernej dobroty aj voči nepriateľom: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia“ (Lk 23, 34).

Znaky nežnosti premenia nás samých aj našich blízkych. Skúsme to už dnes ráno. Pokúsme sa, aj keď nie sme azda na to naladení a obyčajne to nerobíme: pripravíť raňajky pre tých, ktorí ešte vychutnávajú posledné minúty výdatného spánku. Pozdravme na chodbe suseda, ktorého neznášame; usmejme sa na predavačku v novinovom stánku, ktorá je vždy mrzutá; pomôžme pri nastupovaní v autobuse, uvoľnime miesto, uvarme kávu kolegom... Áno, všetci vieme, kde môžeme prejsť kresťanskú lásku v podobe nežnosti. Skúsme to a zakúsime, že „objekt“ našej lásky neostane chladný.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku